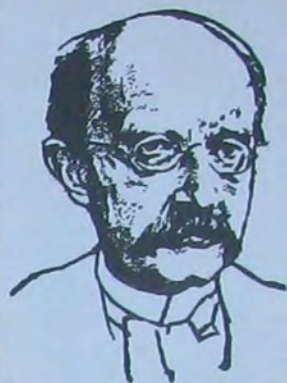

ବିଜ୍ଞାନ-ଆଦି ସମ୍ବନ୍ଧ ବିକଳ

ବୈଜ୍ଞାନିକ

ମହାକବି ପ୍ରାଚୀନ

ବୈଜ୍ଞାନିକ

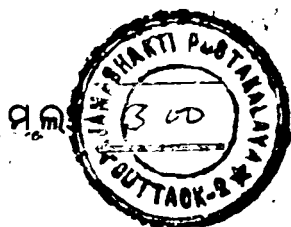
ମହାକବି ପୁ. କ.

(୧୮୫୮—୧୯୪୭)

ଅଧ୍ୟାପକ ଦେବକାନ୍ତ ମିଶ୍ର, ଏମ୍. ଏସ୍. ସି,
ଭେଭେନ୍‌ସା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, କଟକ

ଜନଶକ୍ତି ପୁସ୍ତକାଳୟ

ପୂର୍ବମୁ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ—୧୯୮୯

ଜନଶକ୍ତି ପୁସ୍ତକାଳୟ, ବାଙ୍କାବଜାର, କଟକ-୨ଙ୍କ
ତରଫରୁ ଏନ୍. ଏଲ୍. ଗୁପ୍ତଙ୍କଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଓ
ବିମଳା ପ୍ରେସ, କଟକ-୨ରେ ମୁଦ୍ରିତ ।

ବଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର ସମୂର୍ଣ୍ଣ ଯେପରି ଭାବନା
 ମାର୍ଗରେ ସମାନ୍ୱିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନାଗ୍ରସ୍ତ୍ରୀ ତଥ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର-
 ବିଚକ୍ଷଣ ସୁଦୂରପ୍ରସାସୀ ବିନିଯୋଗ ବଳରେ ସର୍ବତ୍ର ଓ ସର୍ବତ୍ର
 ରୂପରେଖ ଯେପରିକି ବସ୍ତୁରେ ବଦଳିଯାଉଛି, ତତ୍ତ୍ୱନିତ ମନୁଷ୍ୟ ହତଚକ୍ର
 ତଥା ବିପ୍ଳବ ହୋଇଛି । ଯୁଗାନ୍ତକାଳୀ ତତ୍ତ୍ୱଗୁଡ଼ିକର ଅବଲମ୍ବନରେ
 ମନୁଷ୍ୟର ଚେତନାର ଉତ୍ତରଣ ଘଟାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବୈଜ୍ଞାନିକ
 ଗବେଷଣା ଚଳାଇବା ପାଇଁ ନବଦିଗର ଅଭ୍ୟୁଦୟ ଘଟାଇବା
 ଦିଗରେ ଯେଉଁ ଦୁଇଜଣ ମହାମତି ଚିନ୍ତାମାୟକ ବଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର
 ପ୍ରାରମ୍ଭ କାଳରେ ମୁଦ୍ରିତ ଚାଲିଲା କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ନାମ
 ବିଜ୍ଞାନର ଇତିହାସ ତଥା ମାନବଜାତିର ସାଂସ୍କୃତିକ ଇତିହାସରେ
 ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାକ୍ଷରରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି । ଏ ଦୁଇଜଣ ମହାମତି ବୈଜ୍ଞାନିକ
 ବଂଶଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରାରମ୍ଭ କାଳରେ ପ୍ରକୃତିର ଗୁଡ଼ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚନ
 କରିବାପାଇଁ ଯେଉଁ ବୃଦ୍ଧକାଳୀ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ହାତରେ ଧରେ
 ଦେଇଥିଲେ, ତାର ସଦୃଶଯୋଗ କରି ବିଗତ ଅର୍ଦ୍ଧ ଶତାବ୍ଦୀ ବର୍ଷ
 କାଳ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ବାହ୍ୟଜଗତର ଶୃଙ୍ଖଳାବଦ୍ଧ ତଥା ସୁସମନ୍ୱିତ
 ଶିୟାଶୀଳତାର ରହସ୍ୟ ଲେଦ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ
 ଏ ରୂପ କର୍ମପ୍ରବଣତାକୁ ବଜାୟ ରଖି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱସୃଷ୍ଟିର
 ରହସ୍ୟ ତଥା ମୌଳିକ ବସ୍ତୁକଣିକା ସମ୍ପର୍କର ନିଶ୍ଚିତମୂଳକ
 ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପମତ ହେବାକୁ ଯତ୍ନଶୀଳ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁ ଦୁଇଜଣ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ କଳ୍ପନାପ୍ରବଳତା, ଗଣ୍ଡର
 ଆତ୍ମଅବଲୋକ, ଗଣିତ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଗ୍ର ପ୍ରାପ୍ତିତ୍ୟ, ତଥା ଦାର୍ଶନିକ
 ମନୋବୃତ୍ତିର ବିଚକ୍ଷଣ ସଦୃଶଯୋଗ ଯୋଗୁଁ ବିଜ୍ଞାନ ଜଗତରେ
 ଦୁଇଟି ଯୁଗାନ୍ତକାଳୀ ଐତିହାସିକ ତତ୍ତ୍ୱର ଉପସ୍ଥାପନ ସମ୍ଭବ

ହୋଇଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜର୍ମାନୀ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମ୍ୟାକ୍‌ସ୍‌ବଲ୍, ଅଇନଷ୍ଟାଇନ୍, ଲୁଡ଼ୱିଗ୍ ପ୍ରାଙ୍କ୍ ଅନ୍ୟତମ । ଶକ୍ତିର ବର୍ତ୍ତିତ୍ୱତା (ଉପକରଣ ନୁହେଁ ଅଟ୍ ଏନର୍ଜୀ) ଶୀର୍ଷକ ଗୋଟିଏ ଅଭିନବ ଚିନ୍ତାଧାରା ବିଜ୍ଞାନରେ ସେ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନର ସମୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ‘କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ଯାନ୍ତ୍ରିକା’ ଶୀର୍ଷକ ଗୋଟିଏ ଅଭିନବ ଚିନ୍ତା ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ । ବଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରାରମ୍ଭ କାଳରେ ଏହି ଚିନ୍ତାଟିକୁ ଉପସ୍ଥାପନା କରି ସେ ବିଜ୍ଞାନର ଦର୍ଶନ ତଥା ତାତ୍ତ୍ୱିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣାର ଆବିଷ୍କାରକୁ ବଦଳାଇ ପାରିଥିଲେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଗଜନ୍ମା ଚିନ୍ତାଧାରା ଦେଲେ ଆଲବର୍ଟ ଆଇନଷ୍ଟାଇନ୍, ସେ ସେତିକିବେଳକୁ ‘ଆପେକ୍ଷିକ ଚିନ୍ତା’ ଆବିଷ୍କାର କରି ‘ସ୍ଥାନ ଓ କାଳ’ ସମ୍ପର୍କୀୟ ନିୟମସବୁ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ବଦଳାଇ ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବସ୍ତୁ ଓ ଶକ୍ତିର ଅଭିନ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରସ୍ତୁତିକରଣ ଯୋଗାଇ ଦେଲେ । ଏଣିକି କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ଚିନ୍ତା ଓ ଆପେକ୍ଷିକ ଚିନ୍ତାକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ହାତବାରିଆ ରୂପେ ବିଚିକ୍ଷଣ ଶୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରୟୋଗକରି ଅପରୂପା ପ୍ରକୃତିର ବହୁବିଧ ଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ପ୍ରସ୍ତୁତିକରଣ ଯୋଗାଇଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲେ । ଅନୁଭୂତି ପ୍ରକୃତିର ନିୟମାବଳୀର ରହସ୍ୟ ଭେଦ କରିବାପାଇଁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏ ଦୁଇଟି ଚିନ୍ତାକୁ ଅମୋଦ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ର ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ମହାମତି ପ୍ରାଙ୍କ୍‌ଙ୍କ ଗାବନଚରିତ ତଥା ତାଙ୍କ ଗାବନାଦର୍ଶ ସମ୍ପର୍କରେ ସମ୍ୟକ ପରିଚିତି ପରିବେଷଣ କରିବାର ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଛି । ଚଳିତ ଶତାବ୍ଦୀରେ କେବଳ ଆଇନଷ୍ଟାଇନ୍‌ଙ୍କୁ ଗୁଡ଼ିହେଲେ ବିଜ୍ଞାନର ସମୃଦ୍ଧି କଲେ ସ୍ୱାଧୀନ ଅବଦାନଗୁଡ଼ିକ ଯୋଗୁଁ କେନ୍ଦ୍ର ତାଙ୍କପରି ତାତ୍ତ୍ୱିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣା ତଥା ବିଜ୍ଞାନର ଦର୍ଶନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୁଞ୍ଜନ

ବା ଆଲୋଡ଼ନ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ବା ଆନ୍ତଃସୃଷ୍ଟୀୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ଭୂମି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଭିନବ ଚିନ୍ତାଧାରା ଯଥାର୍ଥତା ଉପଲବ୍ଧ ହେବା ପରେ, ଅର୍ଥାତ ଆଇନ୍‌ସ୍ଟାଇନ ଏହି ଚିନ୍ତାବିମାନରେ ‘ପ୍ରକାଶ ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି’ (ଫଟୋ ଇଲେକ୍ଟ୍ରିସିଟି) ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ପ୍ରଶ୍ନୀକରଣ ଓ ନିଏଲସ୍ ବୋହର ଉଦ୍‌ଜାନ ପରମାଣୁର ବର୍ଣ୍ଣାଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ପ୍ରଶ୍ନୀକରଣ ଯୋଗାଇ ଦେବାପରେ, ତାଙ୍କୁ ୧୯୧୮ ମସିହାରେ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର ନୋବେଲ୍ ପୁରସ୍କାର ବିଜେତା ରୂପେ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବାଲ୍ୟ ଜୀବନ ଓ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା—ମ୍ୟାକସ ପ୍ଲାଙ୍କ ୧୮୫୮ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ମାସ ୨୩ ତାରିଖ ଦିନ ଜର୍ମାନୀ ଦେଶର କିଏଲ୍ ନାମକ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷିତ ତଥା ସମ୍ରାନ୍ତ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସୁଶିକ୍ଷିତ ପିତାମାତା ସନ୍ତାନର ବାଲ୍ୟଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସୁବିଧା-ବସ୍ଥୁ କରିଥିଲେ । ପ୍ଲାଙ୍କଙ୍କ ବୟସ ୯ ବର୍ଷ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ପିତାକୁ ମ୍ୟୁନିଚ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଆଇନ ବିଭାଗର ପ୍ରଫେସର ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତି ମିଳିଲା । ସେ ତେଣୁ ସପରିବାରରେ ଇତିହାସ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ମ୍ୟୁନିଚ୍ ସହରକୁ ଗୁଲି ଆସିଥିଲେ । ଛାତ୍ର ଜୀବନରେ ସେ ଉତ୍ତମ କଳା ଓ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରତି ସମକ୍ଷକରେ ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ । ଗଣିତ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ବିଚକ୍ଷଣ ପାର-ବର୍ଣ୍ଣିତା ଯୋଗୁଁ ସେ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ପ୍ରୀତିଭାଜନ ହୋଇଥିଲେ । ପୁଣି ଏକାଧାରରେ ସଙ୍ଗୀତ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ନିଜ କର୍ମକୁଶଳତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ସେ ଶିକ୍ଷକ ତଥା ସହପାଠୀ ମାନଙ୍କୁ

ମୁଖ୍ୟ କରି ପାରିଥିଲେ । ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ଶେଷ କରିବା ପରେ ମ୍ୟୁନିଚ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟକୁ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷାରେ ମନୋନିବେଶ କରିବା ବେଳେ ସେ ଗୋଟିଏ ଘରୋଇ ସଙ୍ଗୀତ ସମାଜର ଆନୁକୂଲ୍ୟରେ ପରିବେଷିତ ଆର୍କ୍ଟେଷ୍ଟ୍ରାର ଦଳପତି ରୂପେ ନିଜର ଦୀର୍ଘ ସ୍ୱରୂପ ରୂପେ ଭୁଲାଇ ପାରିଥିଲେ । ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାବେଳେ ସେ ଶୁଦ୍ଧିମୟ ବାଦ୍ୟ ବଜାଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରି ପାରିଥିଲେ । ନୂଆ ଧରଣର ସଙ୍ଗୀତ ରଚନା କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସେ ସୁଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାକ୍ ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରତି ସେପରି ଆନ୍ତରିକ ଅନୁରାଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ, ଶେଷ ଶାସ୍ତ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ୍ରୀ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ମମତା ତାଠାରୁ କୌଣସି ଗୁଣରେ କମ୍ ନଥିଲା । ନିଜ ବିଷୟ ବୁଝି ପ୍ରୟୋଗ କରି ସେ ପୁର କଲେ ଯେ, ଏ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରୁ ବିଜ୍ଞାନ ନ ହୁଏ ନିଜର ଜୀବିକାରୂପେ ଆଦରିନେବେ । ବିଜ୍ଞାନ ଗବେଷଣା ଓ ଅଧ୍ୟାପନା ହିଁ ହେବ ତାଙ୍କର ବୃତ୍ତି । ଏଣିକି ସେ ଆତ୍ମନିବିଷ୍ଟ ଘରରେ ବିଜ୍ଞାନ ଗବେଷଣାର ସମୃଦ୍ଧି ସାଧନ ନାହିଁ କର୍ମରତ ଜୀବନ ବିତାଇଲେ । ତଥାପି କଳାପ୍ରାଣ ପ୍ରାକ୍ ଅବସର ସମୟରେ ସଂଗୀତ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବାକୁ ତଥା ସଂଗୀତ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ନିଜର ଅତି ପ୍ରିୟ ମାଧ୍ୟମିକ ବିଳାସ ରୂପେ ବିଷୟ କରୁଥିଲେ ।

ମ୍ୟୁନିଚ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ତିନିବର୍ଷ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ପ୍ରାକ୍ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନରେ ସମ୍ୟକ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବର୍ଲିନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଜଣେ ଛାତ୍ରରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସେତେବେଳକୁ ହରମାନ ଭଲ୍ ହେଲ୍, ହୋଲ୍ ଓ ଗୁସ୍ତାଭ୍ କର୍କଟ ଏ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ

ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର ପ୍ରଫେସର ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଆଦର୍ଶ ଅଧ୍ୟାପନା ତଥା ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣାରେ ପାରଦର୍ଶିତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଏ ଦୁଇଜଣ ପ୍ରମୁଖ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ସେତେବେଳକୁ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ସୁଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସାମ୍ବିଧି ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରୁ ବହୁ କୃତ ଗୁରୁ ବର୍ଲିନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ବୁଲି ଆସୁଥିଲେ । ତାତ୍ପ୍ରଗତି-ବିଜ୍ଞାନ ବା ଅମ୍ପିରିକାଲ ନାଟିକସର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ସୁନାମଧର୍ମୀ ବୈଜ୍ଞାନିକ ରୁଡୋଲଫ କ୍ଲାଇସିଅସଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ ଜଗତକୁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଦାନ ସମ୍ପର୍କରେ ସଠିକ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାକ୍ ଠିକଣା ସ୍ଥାନରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥିଲେ । ବର୍ଲିନଠାରେ ଅର୍ଜନ କରିଥିବା ଜ୍ଞାନକୁ ଆଶ୍ରୟ କରି ତାତ୍ପ୍ରିକ ଗବେଷଣା ଚଳାଇବା ପରେ ସେ ତାତ୍ପ୍ରଗତି ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଗୋଟିଏ ସାରଗର୍ଭକ ସମର୍ଥ ରଚନା କରି ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନରେ ପି. ଏଚ. ଡି. ଉପାଧି ଲାଭ କରିଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ବର୍ଲିନଠାରେ ବିତାଇବା ପରେ ସେ ପୁଣି ମ୍ୟୁନିଚ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଫେରିଯାଇ ନିଜ କର୍ମମୁଖର ଜୀବନର ଶୁଭାରମ୍ଭ କଟାଇଥିଲେ ।

କର୍ମ ମୁଖର ଜୀବନ—୧୮୭୯ ମସିହାରେ ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ମ୍ୟୁନିଚ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଡକ୍ଟରେଟ ଉପାଧି ଲାଭ କରିବା ପରେ ସେ ସେହି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର ଅବସର କାଳ ଅଧ୍ୟାପକ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଅଧ୍ୟାପନା ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣାର ଅସାମାନ୍ୟ କୃତିତ୍ୱ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାରୁ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଗୁଡ଼ିକର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସଶ୍ରଦ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟି ତାଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହାର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ୧୮୮୫ ମସିହାରେ ତାଙ୍କୁ କିଏଲ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର ପ୍ରଫେସର

ରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କରାଗଲା । ଏଠାରେ ମାତ୍ର ୪ ଦର୍ଷ ରହିବା ପରେ ସେ ଇତିହାସ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବର୍ଲିନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଚାଲିଯାଇ ସେଠାକାର ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର, ପ୍ରଫେସର ପଦରେ ଯୋଗ ଦେଲେ । ଏଇ ବର୍ଲିନ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ହିଁ ତାଙ୍କ ଓଜସ୍ବିମା ପ୍ରତିଭାର ସମ୍ୟକ ବିକାଶ ଦର୍ଶିଥିଲା ଏବଂ ଏଠାରେ ସେ ସୁଦୂର ୪୦ ବର୍ଷ କାଳ ଅଧ୍ୟାପନା ଓ ଗବେଷଣା ଚଳାଇଥିଲେ । ୧୯୧୩ ମସିହାଠାରୁ ୧୯୧୪ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷକ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଏ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ରୂପସେଲର ଦାୟିତ୍ବ ବହନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ୧୯୨୮ ମସିହାରେ ଅଧ୍ୟାପନା ଦାୟିତ୍ବରୁ ଅବ୍ୟାହତ ନେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଏଠାରେ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସନ୍ଦର୍ଭ ରଚନା କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆତ୍ମନିୟୋଗ କରିଥିଲେ ।

ବିଜ୍ଞାନ-ଜଗତକୁ ପ୍ଲାଙ୍କଙ୍କ ମହନୀୟ ଅବଦାନ —

ଯେଉଁସବୁ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ଆପତିତ ସମସ୍ତ ବିକୀର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିକୁ ଶୋଷଣ କରିପାରେ, ତାହାକୁ ବିଜ୍ଞାନର ଭାଷାରେ କୃଷ୍ଣବସ୍ତୁ ବା ବ୍ଲାକବଡ଼ି ନାମରେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇଛି । ଏ ପ୍ରକାର ବସ୍ତୁ ଯେପରି ଦକ୍ଷତାର ସହ ବିକୀର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିକୁ ଶୋଷଣ କରିପାରେ, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଏହାଠାରୁ ଶକ୍ତିର ବିକିରଣ ମଧ୍ୟ ଦକ୍ଷତାର ସହ ସମାହିତ ହୁଏ । କୃଷ୍ଣ ବସ୍ତୁଠାରୁ ଶକ୍ତି ବିକିରଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଭିସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗବେଷଣା ଚଳାଇ ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ଭାଗରେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ । କୃଷ୍ଣ ବସ୍ତୁଠାରୁ ବିକିରଣ ରଶ୍ମିର ତରଙ୍ଗ-ଦୈର୍ଘ୍ୟ ମାପିବାପାଇଁ ସେମାନେ ଗ୍ରେଟିଙ୍ଗ୍ ଗୁଡ଼ିକର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଭଲ ଭଲ ତରଙ୍ଗ-ଦୈର୍ଘ୍ୟ ବା କମ୍ପନଦ୍ୱାରାବିଶିଷ୍ଟ ରଶ୍ମିର

ଶାସ୍ତ୍ରତା ମାପିବାପାଇଁ ସେମାନେ ବହୁବିଧ ବିଚାରଣା ଦେବେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-
 ନିୟମ ପରିଚାଳନା ବା ଡିରେକ୍ଟରାଟ୍‌ରୀର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଥିଲେ ।
 କୃଷ୍ଣବସୁର ତାପମାତ୍ରା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାତ୍ରାରେ ଉପମତ
 ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଏହି ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟକୁ ଅଣୁମୋଳ କରି
 ସେମାନେ ତରଙ୍ଗ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ ବିକୀର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତିର ଶାସ୍ତ୍ରତା ମଧ୍ୟରେ
 ଗ୍ରାଫ୍ ବା ଲେଖ ଅଙ୍କନ କରୁଥିଲେ । ତାପମାତ୍ରାର ମୂଳରେ
 ଥରକୁ ଥର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟାଇ ସେମାନେ ଉତ୍ତମ ଲେଖ ଅଙ୍କନ
 ପଦ୍ଧତିର ସୁଧାର କରୁଥିଲେ । ଏପରି ଲେଖକୁ ଅନୁଶୀଳନ
 କରିବା ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ଦୁଇଟି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପମତ
 ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମତଃ, ଗୋଟିଏ କୃଷ୍ଣବସୁରୁ ବିକିରଣ
 ରଶ୍ମିର ମୋଟ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବା ପାଉଁର ତାର ଲେଖା ଦ୍ଵାରା ସୀମିତ
 ଅଞ୍ଚଳର କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ସହ ସମାନ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରଫଳ
 ଆଣ୍ଟି ଗଣନାରୁ ସେମାନେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ବିକିରଣ ରଶ୍ମିର
 ମୋଟ ସାମର୍ଥ୍ୟ ତାପମାତ୍ରାର ଚତୁର୍ଥ ଘାତ (ଫୋର୍ଥ ପାଉଁର) ସହ
 ସମାନୁପାତୀ ହେଉଛି । ଦର୍ଶନ ଏହି ମୌଳିକ ସୂତ୍ରକୁ ଷ୍ଟିଫାନ-
 ବୋଲଜ୍ ମାନ ନିୟମ ନାମରେ ନାମିତ କରାଯାଇଛି । ଦ୍ଵିତୀୟତଃ,
 ଲେଖଗୁଡ଼ିକର ଅନୁଶୀଳନରୁ ସେମାନେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ
 ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାପମାତ୍ରା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତରଙ୍ଗ-
 ଦୈର୍ଘ୍ୟବିଶିଷ୍ଟ ରଶ୍ମିର ଶାସ୍ତ୍ରତା ସର୍ବାଧିକ ଅଧିକ ହୋଇଛି ଏବଂ
 କୃଷ୍ଣବସୁର ତାପମାତ୍ରା ବଢ଼ିଯିବା ଦ୍ଵାରା ଏହି ସର୍ବାଧିକ ଅଧିକ
 ଶାସ୍ତ୍ରତାଯୁକ୍ତ ରଶ୍ମିର ତରଙ୍ଗ-ଦୈର୍ଘ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ କମ୍ପନଦ୍ଵାରା
 ଆଡ଼କୁ ବା ନିମ୍ନ ତରଙ୍ଗଦୈର୍ଘ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଘୁଞ୍ଚିଯାଉଛି । ଏହି
 ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦର୍ଶନ ‘ଡ୍ରାନ୍-ବିଲେଜ୍ ନିୟମ’ ନାମରେ ଅଭିହିତ
 କରାଯାଇଛି ।

କୃଷ୍ଣବସୁ ଯେଉଁ କାରଣ ଯୋଗୁଁ ନିଜଠାରୁ ଏପରି ବିଚିତ୍ର
 ଭାବରେ ଶକ୍ତିର ବିକରଣ ଘଟାଇଥିଲେ, ତତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସନ୍ତୋଷ-
 ଜନକ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ସ୍ୱପ୍ନୀକରଣ ଯୋଗାଇଦେବା ପାଇଁ ବହୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ
 ଅଙ୍ଗାତରେ ମସ୍ତିଷ୍କ ଚାଲିଯାଇ କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ଉନ୍ନତ ଶତାବ୍ଦୀର
 ପରିସମ ପ୍ରତି ଘଟିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ସମସ୍ୟାର ସନ୍ତୋଷଜନକ
 ସମାଧାନ ପାଇଁ କୌଣସି ଉପାୟ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇପାରି ନ ଥିଲା ।
 ଡ୍ରୌନ୍ ରଲେ, ଜିନସ୍ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରଗତି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ
 ଉଦ୍ୟମ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଗଲା । ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ତତ୍ତ୍ୱାବଲମ୍ବନରେ
 ଗୋଟିଏ ଗାଣିତିକ ସୂତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ପ୍ରମାଣିକ ତଥ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟ-
 ବେସିତ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକର ଆକୃତି ସମ୍ପର୍କରେ ବୁଝାଇଦେବାକୁ
 କାହା ମଣ୍ଡରେ ବୁଦ୍ଧି ନୁହେଁଲା ନାହିଁ । ଶେଷକୁ ବଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର
 ପ୍ରାରମ୍ଭକାଳରେ ୧୯୦୧ ମସିହାରେ, ଯୋଗଜନ୍ମା ମହାମତି ପ୍ରାକ୍
 ଏହି କୌତୁହଳୀ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଅଭିନବ
 ଚିନ୍ତାଧାରାର ସୂତ୍ରପାତ ଘଟାଇଲେ । ସେ ବିକାଶ ଶକ୍ତିକୁ ଶକ୍ତି
 ପୁରୁଷାଗୁଡ଼ିକର ବା ଶକ୍ତି କ୍ୱାଣ୍ଟମଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାର ରୂପେ
 ଚିତ୍ରଣ କଲେ । ଚେଣୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ତତ୍ତ୍ୱଟିକୁ କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍
 ତତ୍ତ୍ୱ ନାମରେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇଛି । ଶକ୍ତିର ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ପ୍ରକୃତି
 ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯେଉଁ ଚିନ୍ତାଧାରା ଆମ ମାନସପିଠରେ ବିଳବଦ୍ଧର
 ହୋଇଥିଲା, ଶେଷ ଅନ୍ତଃଦୃଷ୍ଟି; ଉକ୍ତ କଳ୍ପନା ଶକ୍ତି ଓ ଗଣ୍ଡର
 ଆତ୍ମ ଅବବୋଧ ବିନିମୟରେ ଯୋଗଜନ୍ମା ପ୍ରାକ୍ ସେହି ଧାରଣା-
 ଟିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟମୂଳକ ହୋଇଥିବାର ଦର୍ଶାଇପାରିଲେ । ବିକରଣ
 ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ୱ-ଅବିଷ୍କୃତ ଐତିହାସିକ ତତ୍ତ୍ୱଟିକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା
 ପାଇଁ ଯେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପରିକଳ୍ପନାଗୁଡ଼ିକର ସାହାଯ୍ୟ
 ନେଇଥିଲେ—

କୃଷ୍ଣ ବସୁର ଗର୍ଭଟିକୁ ଗଠନ କରିଥିବା କାନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଅଣବ
ସୂତ୍ରାକୃତି ବେଦ୍ୟୁତକ ଦୋଳକଗୁଡ଼ିକର (ଅସିଲେଟର୍ସ)
ସମାହାରରେ ଗଠିତହୋଇଛି । ବିକିରଣ ଓ ଅବଶୋଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା
ସମାନ୍ୱିତ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଗୋଟିଏ ଦୋଳ (ବା ପରିମାଣ)
ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚୁମ୍ବକୀୟ ତରଙ୍ଗ ଆକାରରେ ନିଜଠାରୁ ଶକ୍ତି ହରାଏ ଏବଂ
ପରେ ଗୋଟିଏ ତରଙ୍ଗକୁ ଅବଶୋଷଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ବା ତାପୀୟ
ଉତ୍ତେଜନା ଯୋଗୁଁ ସେ ପୁଣି ନିଜ ଶକ୍ତିର ପରିପୁରଣ ଘଟାଏ ।
କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଦୋଳକର କେବଳ ନେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣର
ଶକ୍ତି ଧାରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିଛି । ଅର୍ଥାତ୍, ସେ ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ରକାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମିତ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ପରିମାଣର ଶକ୍ତି ଧାରଣ କରିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଆମେ ତା'ର ଶକ୍ତି
ଧାରା ପ୍ରକୃତକୁ ଶକ୍ତିର ପ୍ରରଣାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରୁ । ଗୋଟିଏ
ଦୋଳକ ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱତଃସ୍ପୂର୍ତ୍ତ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ଶକ୍ତି
ପ୍ରସାଦ୍ ଅବସ୍ଥାରୁ ଆପେକ୍ଷିକ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ନିମ୍ନ ଶକ୍ତି ପ୍ରସାଦ୍
ଅବସ୍ଥାକୁ ଚାଲିଆସେ, ତତକାଳୀନ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାଠାରୁ ଗୋଟିଏ
'ଶକ୍ତି ପ୍ରତିଆ' ବା ଶକ୍ତି କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ବିକିରଣ ହୁଏ । ପ୍ରାକ୍ ସୂକ୍ଷ୍ମ-
ଥରେ ଯେ ଏହି ଶକ୍ତି କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍‌ର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ବିକିରଣ
ରଶ୍ମିର କମ୍ପନଦ୍ୱାରା ସହ ସମାନୁପାତ ହୁଏ । ଏହି ଉକ୍ତିଟିକୁ ସେ
ଗୋଟିଏ ଅତି ସରଳ ଗାଣିତିକ ସୂତ୍ର ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲେ । ସୂତ୍ରଟି ହେଉଛି;

ଶକ୍ତି କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍‌ର ଶକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ = ଗୋଟିଏ ଧ୍ରୁବାଙ୍କ \times
ବିକିରଣ ରଶ୍ମିର କମ୍ପନଦ୍ୱାର ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାକ୍‌କୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ଏହି ଧ୍ରୁବାଙ୍କଟିକୁ 'ପ୍ରାକ୍-ଧ୍ରୁବାଙ୍କ' ନାମରେ ଅଭିହିତ

କରାଯାଉଛି । ଏହାକୁ ଗାଣିତିକ ଭାଷାରେ ଇଂରେଜୀ ଅକ୍ଷର 'h' ଦ୍ଵାରା ସୂଚାଇଦିଆଯାଉଛି । ଗାଣିତିକ ଭାଷାରେ ସୂଚକ ହେଉଛି $E = hf$ ।

କୃଷ୍ଣ ବସ୍ତୁଠାରୁ ବିକିରଣ ରଶ୍ମିର ଶକ୍ତି ବର୍ଣ୍ଣାଳୀରେ ଶକ୍ତିର ବିକିରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଯୋଗାଇଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାକ୍ ଉଲ୍ଲିଖିତ ପରିକଳ୍ପନାଗୁଡ଼ିକର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଥିଲେ । ସେ ବିଚାରକଲେ ଯେ, କୃଷ୍ଣ ବସ୍ତୁଠାରୁ ଶକ୍ତି ବିକିରଣ ହେବା କାଳରେ ତା ଗର୍ଭରେ ଥିବା ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ବୋଲକ ସ୍ଵତଃସ୍ପୂର୍ତ୍ତ ଭାବରେ ଉଚ୍ଚ ଶକ୍ତି ସ୍ଵରୂପ ଅବସ୍ଥାରୁ ନିମ୍ନ ଶକ୍ତି ସ୍ଵରୂପ ଅବସ୍ଥାକୁ ବୁଲିଆସୁଛନ୍ତି । ମ୍ୟାକ୍‌ସୱେଲ୍ ଓ ବୋଲଜମାନ୍ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ୟାସୀୟ ଅଣୁଗୁଡ଼ିକର ଗତିନିତୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଯୋଗାଇଦେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଉଦ୍ଭିଦ ଗାଣିତିକ ପଦ୍ଧତି ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ, ଉପସ୍ଥିତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାକ୍ ତାହାର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଥିଲେ । ଗ୍ୟାସୀୟ ଅଣୁ ସଂଖ୍ୟା ଶକ୍ତି ଯେ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାକ୍ ବୋଲକ ସଂଖ୍ୟା ଶକ୍ତିକୁ କେବଳ hf ବା hf ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁଣିତକ (hf ର ଇଣ୍ଟିଗ୍ରାଲ୍ ମଲଟିପଲ୍) ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ । କୌଣସି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚ ପରିମାଣରେ ଆପେକ୍ଷିକ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ସ୍ଵରୂପ ଅବସ୍ଥା-ଗୁଡ଼ିକରେ ରହିଥିବା ବୋଲକଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟାକୁ ହିସାବ କରିଆରେ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବା ଦ୍ଵାରା ଏହି ପରିସଂଖ୍ୟାନାମ୍ବକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବୋଲକଗୁଡ଼ିକର ଶକ୍ତି ସ୍ଵରୂପ ଅବସ୍ଥାରେ ସ୍ଵତଃସ୍ପୂର୍ତ୍ତ ଭାବରେ ଘଟୁଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ତାତ୍ତ୍ଵିକ ବିବରଣ ଅନୁସୂଚି କରିବା ଦ୍ଵାରା ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମକ ବିକିରଣ ଶକ୍ତିର ପରିମାଣକୁ

ପ୍ରାକ୍ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଭାବରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିପାରିଲେ । ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ଏ ରୂପେ ଆବିଷ୍କୃତ ଗାଣିତକ ସମୀକରଣଟି କୃଷ୍ଣବସୁ ନିଃସୂତା ବିକରଣ ଶକ୍ତି-ବର୍ଣ୍ଣାଳୀର ସ୍ୱରୂପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ତୋଷଜନକ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଯୋଗାଇଦେଲା । ଅଭିଷିପ୍ତାତ୍ମକ ଗବେଷଣାର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ପୂର୍ବରୁ ମିଳିଥିବା ଅଭିଲେଖଟିକୁ ଏ ତତ୍ତ୍ୱାବଲମ୍ବ୍ୟରେ ପ୍ରାଞ୍ଜଳଭାବରେ ବୁଝାଇଦେବା ସମ୍ଭବ ହୋଇଗଲା । ଏପରି ଭାବରେ ଶକ୍ତିର କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ରୂପ ଶୀର୍ଷକ ଗୋଟିଏ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ଚିନ୍ତାଧାରା ଅବଲମ୍ବନରେ ସେ ଗୋଟିଏ ଜଟିଳ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର ସମୃଦ୍ଧିର ଇତିହାସରେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଯୁଗର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ରୂପେ ନିଜକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଦେଲେ ।

କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ଆଧୁନିକ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ—

ଶକ୍ତିର କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ରୂପସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ $E=hf$ ସମୀକରଣ ଅବଲମ୍ବନରେ ପ୍ରକାଶ କରିଦେବା ପରେ ମହାମତି ପ୍ରାକ୍ ସମସାମୟିକ ଚିନ୍ତାଧାରାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସଦୃଶ୍ୟ ଭାବ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ଏ ଅସାମାନ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱଟିରେ ନିହିତ ଗୁଡ଼ ଅର୍ଥଟିକୁ ସମ୍ପାଦ୍ ଭାବରେ ଉପଲବ୍ଧ କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସହଜସାଧ୍ୟ ହେଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯଥାରୀତି ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ତତ୍ତ୍ୱର ସମ୍ପାଦ ମୂଲ୍ୟାୟନ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ୧୯୦୫ ମସିହାରେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଆଇନ୍‌ଷ୍ଟାଇନ ଗୋଟିଏ ଗାଣିତକ ସୂତାବଲମ୍ବନରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଚୁମ୍ବକୀୟ ବର୍ଣ୍ଣାଳୀ ଅନୁଭୂତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ରଶ୍ମିକୁ ‘ଶକ୍ତି କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍’ ଗୁଡ଼ିକର ବା ‘ଫୋଟନ୍’ ଗୁଡ଼ିକର ସମାହାରରେ ଗଠିତହୋଇଥିବା ସମ୍ପର୍କରେ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଯୋଗାଇଦେଲେ । ସେ ସୁଚୁଇଦେଲେ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର

ରଖିବା ଗଠନ କରିଥିବା ଫୋଟନ୍ ଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟା ଶକ୍ତିକୁ $E = hf$ ସମୀକରଣ ନିଆଡ଼େ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇପାରିବ । h ଗୋଟିଏ ସାବ୍ୟସ୍ତିକ ଧ୍ରୁବୀକ ହୋଇଥିବାରୁ ଏଥିରୁ ସେ ସ୍ୱରୂପ-
 ଦେଲେ ଯେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତିର କମ୍ପନଦ୍ୱାରା ବା f ଯେତେ ବେଗି, ତାକୁ
 ଗଠନ କରିଥିବା ଫୋଟନ୍ କଣିକାଗୁଡ଼ିକ ସେତେ ଅଧିକ
 ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ଏପରି ଗୋଟିଏ କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ତତ୍ତ୍ୱାନ୍ତରାଦି ଚିନ୍ତାଧାରା
 ଅବଲମ୍ବନରେ ଯେ ପ୍ରକାଶ-ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି (ଫଟୋଇଲେକ୍ଟ୍ରିଫିଟି)
 ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଗବେଷଣାର ଫଳକୁ ସନ୍ତୋଷଜନକ
 ଭାବରେ ବୁଝାଇଦେଲେ । ଏପରି ଭାବରେ ଆଇନ୍‌ଷ୍ଟାଇନ୍
 ସବୁପ୍ରଥମେ କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ତତ୍ତ୍ୱର ମହତ୍ତ୍ୱାୟତା ଉପଲବ୍ଧ କରିବା
 ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବା ପାଇଁ ତଥା
 ତାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅସମାଧାନ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର
 ସମାଧାନ କରିଦେବା ପାଇଁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକର ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ
 କଲେ । ଯେଉଁ ଆଇନ୍‌ଷ୍ଟାଇନ୍ ସଂପ୍ରତି ଆପେକ୍ଷିକ ତତ୍ତ୍ୱର
 ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ରୂପେ ସର୍ବଜନବିଦିତ, ତାକୁ ଉଲ୍ଲିଖିତ ତାତ୍ତ୍ୱିକ
 ଗବେଷଣା ମାତ୍ର ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ବିଜେତା ରୂପେ ସମ୍ମାନିତ
 କରାଗଲା । ପରମାଣୁର ବିଚିତ୍ର ବିଶ୍ୱାସୀଳତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଶ୍ନୀ-
 କରଣ ପାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବହୁ ପ୍ରଗଣା ଚିନ୍ତାଧାରାମାନ ଶକ୍ତିର
 କ୍ୱାଣ୍ଟମ ରୂପକୁ ବିଚାରକୁ ନେବାପାଇଁ ସ୍ଥିରକଲେ ।

ଏଣିକି ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନ ଜଗତରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗର ଅଭ୍ୟୁଦୟ
 ଦିଶିଲା । କ୍ୱାଣ୍ଟମ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ବିଚେଷଣା ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗକରି ତଥା
 ଜଟିଳ ଗଣିତ ଶାସ୍ତ୍ରର ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନମାନେ
 ପ୍ରକୃତିର ନିଗୁଡ଼ ଇତ୍ୟାଦିଗୁଡ଼ିକୁ ଭେଦ କରିବା ପାଇଁ ମହତ୍ତ୍ୱ
 ଭୁଲନ୍ତା କଲେ । ଉଦ୍ଭାବନା ପରମାଣୁର ବର୍ଣ୍ଣାଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ

ନିଏଲସ ବୋହରଙ୍କ ଆବିଷ୍କାର ୧୯୧୩ ମସିହାରେ ପୁଣି ଆଉ
ଥରେ କ୍ୟାଣ୍ଟମ ତତ୍ତ୍ୱର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତିତ କରାଇବାକୁ ସମର୍ଥ
ହେଲା । ଏଥିକ ଏ ଯୁଗାନ୍ତକାଳୀ ତତ୍ତ୍ୱର ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରତି ଆଉ
ସନ୍ଦେହ ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କରିବାର ଅବକାଶ ରହିଲା ନାହିଁ ।
ବାହ୍ୟ ଜଗତର ବିଶେଷବର୍ଣ୍ଣା ଦୃଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିସ୍ପନ୍ଦ କରାଇବାରେ
ପ୍ରକୃତି କପରି ଭାବରେ ନିୟାଣୀଳ ହେଉଛି, ତତସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ତାତ୍ତ୍ୱିକ ପ୍ରଶ୍ନୀକରଣ ଯୋଗାଇଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କ୍ୟାଣ୍ଟମ
ତତ୍ତ୍ୱର ସାହାଯ୍ୟ ନେବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ମହାମତି
ପ୍ରାକ୍ତ ମହିମା ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବସ୍ତ ପ୍ରଭୁରିତ ହେଲା । ଏହା ୧୯୧୮
ମସିହାରେ ତାଙ୍କୁ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ବିଭାଗର ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର
ବିଜେତା ରୂପେ ଗୌରବମଣ୍ଡିତ କରିପାରିଲା ।

ଏ ଐତିହାସିକ ଗବେଷଣା ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ଜଗତରେ କ୍ୟାଣ୍ଟମ
ସାନ୍ଦ୍ରିକା ଶୀର୍ଷକ ଗୋଟିଏ ଅଭିନବ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସୃଷ୍ଟିକଲା । ପଦାର୍ଥ
ବିଜ୍ଞାନମାନେ କ୍ୟାଣ୍ଟମସାନ୍ଦ୍ରିକାର ସମ୍ବନ୍ଧି ସାଧନ କରିବା ସଙ୍ଗେ
ସଙ୍ଗେ ତାହାକୁ ବହୁବିଧ ଅସମାଧିତ କୌତୁହଳୀ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର
ସମାଧାନ ପାଇଁ ହାତବାରିସୀ ରୂପେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ । ଏହାର
ପରିଣତି ସ୍ୱରୂପ ପରମାଣବିକ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ, ନିଉକ୍ଲିଆର ପଦାର୍ଥ
ବିଜ୍ଞାନ, କଣିକା ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ଓ କଠିନାବସ୍ଥା ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଚଳିତ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଯେଉଁ ଭବନୁତ ସମ୍ବନ୍ଧି ସାଧିତ
ହେଲା ଏବଂ ମଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର ଏ ରୂପ ସମ୍ବନ୍ଧି ଯୋଗୁଁ ପ୍ରୟୋଗିକ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁ ବିଚକ୍ଷଣଭାବେ କର୍ମନିୟୁଣ ଯନ୍ତ୍ର କୌଶଳଗୁଡ଼ିକୁ
ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା, ତାର ସୁଫଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଉପଭୋଗ
କରୁଛୁ । ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ବିଭାଗଗୁଡ଼ିକରେ କୌତୁହଳୀ
ତଥା ଜଟିଳ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ

ପ୍ରକାର ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଗବେଷଣା ପରିସ୍ଫୁଟିତ ହେଉଛି, ମହାମତି ପ୍ରାକ୍ତୁ ତାର ଅଗ୍ରଦୂତ ରୂପେ ସମ୍ମାନିତ କରାଯିବା ଦ୍ଵାରା ସତ୍ୟର ଅପଲାପ ହେବନାହିଁ । ଆଇନଷ୍ଟାଇନଙ୍କ ଆପେକ୍ଷିକ ଓ ପ୍ରାକ୍ତୁ କ୍ଵାଣ୍ଟମତତ୍ତ୍ୱ ଚଳିତ ଶତାବ୍ଦୀର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆବିଷ୍କାର ଏବଂ ବଂଶଶତାବ୍ଦୀରେ ମାନବସ୍ଵ ନେତୃତ୍ଵର ଉତ୍ତରଣ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଏ ଦୁଇଟି ତତ୍ତ୍ୱର ଭୂମିକା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । ପୃଥିବୀର ବିଜ୍ଞାନାଗ୍ରସ୍ତ୍ରୀ ସଭ୍ୟତା ଓ ସଂସ୍କୃତିର ରୂପରେଖକୁ ବଦଳାଇ ଦେବାରେ ଆଇନଷ୍ଟାଇନଙ୍କ $E=mc$ ଓ ପ୍ରାକ୍ତୁଙ୍କ $E=hf$ ସମୀକରଣ ଦୁଇଟି ଯେଉଁ ଐତିହାସିକ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ମାନବସ୍ଵ ନେତୃତ୍ଵର ଉତ୍ତରଣର ଇତିହାସରେ ତାର ପଟାନ୍ତର ନାହିଁ ।

ନାଜୀ ଶାସନ ଓ ଅନ୍ତମ ଜୀବନରେ ପ୍ରାକ୍ତୁଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା—

ପଦାର୍ଥବିଜ୍ଞାନର ସାଧନପାଇଁ ମହାମତି ପ୍ରାକ୍ତୁ ନିଜ ପ୍ରତିଭାର ସମୁପଯୋଗ କରି ଯେପରି ଉତ୍ତରୀକୃତ ଜୀବନଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବହୁ ପ୍ରକାରେ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଥିଲା । କେବଳ ଆଇନଷ୍ଟାଇନଙ୍କୁ ବାଦଦେଲେ ଆଉ କେହି ତାଙ୍କ ଭୂଲ୍ୟ ଏପରିକି ଆନୁରାଧ୍ୟାୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୌରବମଣ୍ଡିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ୧୯୩୯ ମସିହାରେ ତାଙ୍କୁ କାଇଜର ଉଇଲ୍‌ହେଲ୍‌ମ୍ ସୋସାଇଟିର ସଭାପତି ରୂପେ ଅଧିଷ୍ଠିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ଏ ସୋସାଇଟିର ନାମକୁ ମ୍ୟାକ୍‌ସ ପ୍ରାକ୍ତୁ ସୋସାଇଟି ରଖାଯାଇଥିଲା । ବୃତ୍ତାବସ୍ଥାରେ ପଦାର୍ପଣ କରିବା ବେଳକୁ ସେ ଜଣେ ସମ୍ମାନିତ ଚିନ୍ତାନାୟକ ରୂପେ ଧୂଖିଶାନ୍ତିରେ ଜୀବନ ବିତାଉଥିଲେ ।

ମାତ୍ର ଏକବେଳକୁ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଦୁଃସମୟ ଉପଗତ ହେଲା । ହିଟଲରଙ୍କ ପ୍ରାସିଦ୍ଧିର ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ମେଲି ଜର୍ମାନୀର ବୁର୍ଜିଜାବାମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥବିକ ଜୀବନକୁ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ କରିପକାଇଲା । ଜାତୀୟମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହିଟଲରଙ୍କ ଅମାନୁଷିକ ଅତ୍ୟାଚାର ମ୍ୟାକସ ପ୍ଲାଙ୍କଙ୍କୁ ଅତି ବିଚଳିତ କରିପକାଇଲା । ନାଜୀ ସରକାରର ପତନ ହଗରେ ସର୍ବିଶ୍ୱ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସେ ପଣ୍ଡାତପଦ ହେଲେ ନାହିଁ । ହିଟଲରଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଗୃହବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା ଗୁସାମତ କରିବାକୁ ସେ ମନ ବଳାଇଲେ ନାହିଁ । ଶେଷକୁ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ହିଟଲରଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ ଏବଂ ହିଟଲରଙ୍କ ଶାସନ ପଦ୍ଧତି ଓ ବିଚାର ଧାରା କଠୋର ସମାଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ପ୍ରବଳ ପରାସ୍ତମୀ ହିଟଲର ତାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତି କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେନାହିଁ, ବରଂ ସେ ତାଙ୍କୁ ବହୁ ପ୍ରକାରେ ଅପମାନିତ ଓ ଲଜ୍ଜିତ କରିବାପାଇଁ ନିଜ ସହକର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ । ୧୯୩୭ ମସିହାରେ ଦୁଃସହ ପରିସ୍ଥିତିର ତାତ୍ତ୍ୱରେ ପ୍ଲାଙ୍କ 'ମ୍ୟାକସପ୍ଲାଙ୍କ ସୋସାଲିଷ୍ଟ'ର ସଭାପତି ପଦରୁ ଇସ୍ତଫା ଦେଲେ । ଜନ୍ମଭୂମି ପରିତ୍ୟାଗ କରି ବିଦେଶକୁ ପଳାଇଯିବା ଅପେକ୍ଷା ଶୋଚନୀୟ ପରିସ୍ଥିତିର ମୁକାବଲ କରିବାପାଇଁ ସେ ଯେଉଁ ସାହସିକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅସହ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଚିନ୍ତାବଳ୍ୟର ସମ୍ରାଟ ପ୍ଲାଙ୍କଙ୍କୁ ଜଣେ ରାଜନୈତିକ ବନ୍ଦୀରୂପେ କାରାଗାରରେ ରଖାଗଲା । ୧୯୪୪ ମସିହାରେ ତାଙ୍କ ପୁଅକୁ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ହତ୍ୟା କରାଗଲା, ହିଟଲରଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାପାଇଁ ଯେଉଁ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ଚାଲିଥିଲା, ତାଙ୍କ ପୁଅକୁ ସେହି ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି

ରୂପେ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଗଲା । ଦ୍ଵିତୀୟ ମହାଯୁଦ୍ଧ ଶୁଳ୍ଭଥିବା ବେଳେ ମହାମତି ପାକ୍ ଏପରି ମର୍ମନ୍ତୁବ ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ବନ୍ଦୀରୂପେ ଜୀବନ ବିତାଇଥିଲେ । ୧୯୪୫ ମସିହାରେ ଜର୍ମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପରାସ୍ତ ହେବାର ସାମାନ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ସୈନ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ କାଗଗାରରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଲେ । ଦ୍ଵିତୀୟ ମହାଯୁଦ୍ଧର ଅବସାନ ଘଟିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ମ୍ୟାକସ ପାକ୍ ସୋସାଲିଷ୍ଟ ସରାଫିକ ପଦରେ ଆସୀନ କରାଗଲା ।

ଅନ୍ତମ ଜୀବନ ବିତାଇବା ପାଇଁ ସେ ମୋଟିନ୍‌ଜେନକୁ ଶୁଳ୍ଭ ଆସିଥିଲେ । ଏଠାରେ ଦୁଇବର୍ଷ ରହିବା ପରେ ୧୯୪୭ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ୩ ତାରିଖ ଦିନ ୯୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ଦେହାବସାନ ଘଟିଲା । ତାଙ୍କ ମରଣସ୍ଥର ଧରଣୀ ବନ୍ଧରୁ ବିଲ୍ଲୀନ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ସୃଷ୍ଟିଶୀଳ ପ୍ରତିଭା ବିନିମୟରେ ରହସ୍ୟ ଭେଦ କରିବାପାଇଁ ସେ ଯେଉଁ ମୌଳିକ ଚିନ୍ତାଧାରା ପରିବେଷଣ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନର ଇତିହାସରେ ସେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିବେ ।

